

Scherning: Jeg vil tage mig den Frihed at gjøre det ærede Thing opmærksomt paa, at man lægger mere Vægt paa hele denne Præmieskydning for Krigsvæsenets Skyld, end den er værd. Det kan være en meget uhytlig og hyperlig Øvelse for Folk omkring i Landet, naar man lader det være saa frivillig som muligt, om Præmiegeværerne skulle komme den Ene eller den Anden tilgode; naar de bringe en stor Deel Mænd til at kappes om at vinde dem, have de gjort deres Nytte, og det vilde være ubilligt, saavidt jeg kan skjønne, at ubelukke nogen som helst god Skytte derved. At fordre, at en Mand, for at vinde en Præmieriffel, skal erklære sig villig til at møde til Landets Forsvar, nagtet han ellers ikke vilde det, er en stor Ubillighed, eftersom Manden maastee til den Tid, da han skal indkaldes, kan være indtraadt i saadanne Forhold, at han slet ikke vil kunne holde dette Bøste for en Riffels Skyld; det er altsaa en urigtig Betingelse at sætte for Deeltagelsen. At man er kommen til at hve Bidrag til disse Skytteforeninger, er af det Slags Ting, som man kommer ind paa for i det Hele taget at opmuntre Foreningsvæsenet, men dersom det ikke skal lykkes inden en Række af Aar at komme saavidt, at Regjeringen kan vente at blive fri for at bidrage til disse Foreninger, og de dog kunne blive ved at gaae, vil dette være et Beviis for, at de ikke have nogen Forbund her. Enhver Ting af denne Art, som har en sund Forbund i Landet at voxe i, groer af sig selv, naar den først er sat lidt igang. Jeg har ikke foreslaaet at ophøre med at give disse Midler til denne Brug, skjøndt jeg anseer dem for at være meget lidt nyttig anvendte, men naar man har begyndt paa Sager af den Art, er det rigtigst at blive ved i nogen Tid, og ikke hoppe fra det Ene til det Andet; thi først at indrømme Saadant og saa pludselig at ophøre dermed, vilde føre til et endnu slettere Resultat, end om man aldrig havde indladt sig derpaa. Man skal vel lægge Mærke til, at der for Diebliffet i saa Henseende tillige bidrages med ikke ubetydelige Midler til forskjellige Skoler, hvor Skydeøvelser foretages. Skulle disse Øvelser have Nytte for Væbningsvæsenet, maa det skee derved, at der gives til Skolerne, til den opvoksende Ung-

dom, og ikke ved at der uddeles saaledes i Almindelighed. Det at ville forhindre den bedst skydende Borger fra at faae en Præmieriffel, naar han har fortjent den ved sit Skud, troer jeg er at tilintetgjøre Skytteforeningens bedste og meest tillokkende Betydning. Ere Skytteforeningerne saaledes indrettede, at de enten kræve et meget høit Tilskud af de skydende Medlemmer, eller gjør det overordentlig kostbart at tage Deel i Præmieskydningen, skal Regjeringen ikke bidrage dertil, men kun naar Foreningerne indrette sig saaledes, at Afgangen til at kunne skyde er nogenlunde fri. I andre Lande, hvor man har Skytteforeninger, hvor de have en længere Tids Høvd og have Noget at betyde, og hvor det er Centralpunktet for Skyttevæsenet, at man deels ønsker at udøve Indflydelse paa Befolkningen og deels vil fremkalde Tilstrømning af Folk til de Fester, som holdes i den Anledning, der er det det Almindelige, at Skytteforeningen bygger de fornødne Skure og sætter de fornødne Skiver op, og at det Selskab, der staaer i Spidsen, giver Midler dertil, medens den, som vil skyde, Intet har at gjøre dermed; han behøver slet ikke at være Medlem af Foreningen, han melder sig kun, betaler for sit Skud, skyder og kan saa vinde den Riffel, der er udsat. Saalænge Sagen ikke har antaget denne Skikkelse, er det et Beviis paa, at den ikke rigtig hører hjemme her. Jeg troer, at den ærede Indenrigsminister eller Ministeriet i det Hele taget ikke bør gjøre Noget for at bringe denne Sag under Regjeringens specielle Tilsyn; Regjeringen kan altid faae saa mange Oplysninger, som behøves for at vide, om Riffelne ikke gives bort til dem, der ikke skyde godt, eller om de virkelig gives for gode Skud. Det, som man har at gjøre, er kun at være opmærksom paa, at den Tid snart maa komme, da Staten slet ikke behøver gjennem en saadan Præmieuddeling at tage Deel i hele denne Sag.

Rettelser i Tuxens Foredrag.

Sp. 1381, Lin 13—14 f. o: „Redningsstationer ved Blokhuse“ læs: „Redningsstationer ved Landsfesterne“.